

UUT'T OLDE VODDEN

As't op de winter an geet,
Op de klender november steet
Zeej'soavens hier bieje toern
Ai in de loch zòlt loern
Dat somme sterren dan vescheet!

Is tr dan in de loch wat mis?
kGleuve nièt dat tr kwoad bie is
Wan elk joar kump tat weer
Wiej neumt gin wonder meer,
Dat blif zo, ak mien neet vegis.

Wanneer dan in ut groot heelal
Weer'nster inèns verdwiènen zal,
As dee dan hemelsbreed
nEnorm ende vescheet
Dais as'n val van'nvuurge bal.

En wee dr us noa zo staarn
Kon dat ok wel us zorgen baarn,
Umdat zon val mèt breg:
'Vuur kump ergus terech!
As tat us was voor ieluu waarn!

Gelukkig hew ut nooit eheurd
Dat zo iets wel us is gebeurd,
Wee dóorveur is bange
En zich jeg op stange
Wie zek gewoon dan datte zeurt!

De wereld woorop wie dan woont
Is ter ok altied van verschoond,
tVuur veel gin enkle keer
Op onze eerde neer,
Teminste'tis ons nooit etoond.

Al vinne wiej ut hier al groot,
Dr bunt vòl mense dee nèt doot
Of ut hier heel wat is!

Moar dee hebt ut wel mis,

In'theelal wèege wie gin lood!

Onmeugluk klein is onze eerd
Dee elke dag zich umme keert,
En in een joor ok aait (altied)
Rondum de zonne draait.
Dat hebbe wie op school eleerd!

tOneindige woor wie in zweeft
De ruimte deew door in bekleeft,
(Want d'eerd is moor'n hummel)
Das minder as'n krummel
Deej an'n olifante geeft!

Dus of zon sterre door al vòlt,
Zonder dat oew bloéd nog stòlt,
Ai't vallend vuur bekiekt
Met groot ontzag, dan bliekt
Dat'tzwerk ál ziene praal behòlt!

Ai us op tien november let,
Door hei toch vas gin moeite me
Dan kòj zon dag of tiene
Vòl vuurge bal'n ziene,
Van sterren dee zich tan vezet.

Is dus ut wèer neet al te fris
Ok d'loch een betjen helder is,
Dan mojt'us kieken goan!
Ai dat nooit heb edoan
Is tat veur oe ech een gemis.

Ai ut nooit eerder heb ezièn
De sterren dee zo af zòlt vlièn,
Al hei een sterke wil
Dan wod iefen stil,
Van dat vuur an'themelgedièn!

Vrògger heb ze altied ezeg
Dat'nstervál soms geluk ànbreg
Dan mos ie heel vlot wèen

Zo as ze destieds zèen
Want andes was oe kans al weg.

Vièl dr een sterre van de loch
Dan stak ie'nhand op, en mog
Iej gaw zeg'n een wense,
Enkelt echter mense
Dee nimmer nog deen an bedrog!

Oe wens had neet zo vòlle kans,
nSterre vòlt mieters gaw, althans
In heel kotte stonde
Van'n enkle seconde
Een wense doon, dat nog al máns!

En ut was ok ónontbeerluk
Daj ok wazzen zuuver eerluk,
As iej neet eerluk was
Gaf'twensen door gin pas!
Dan vegissen iej oe deerluk!

kZol zegn op zon oavend door
Probeer gerus oew wense moor,
Wee wet of ut oew helpt
En daj wod óverstelpt
Met goed; dr is tan niks teloor.

Dus as sterren weer goat vallen
Goa wie van'tjoor met zn allen
Dat schouwspel bekieken
Zeew slim mooie piken
tKump as van-uit hemel-hallen!

Noa 'tlèzen disse limericks
Wet ie, november das neet niks,
Ai dan de loch in kiekt
Zeej'tweer gebeurn, en bliekt
Dt sterren veschéet, nhéle riks!